BUITENBAND

Orgaan van de Verening van Gepensioneerden ANWB

Vijftiende jaargang
december 1995
Verschijnt 4 x per jaar

Redactie
Tine den Boer
Gerda Borsje
Jan Korstjens (eindred.)
Puck de Rover
Harry de Vré

Vaste medewerkers
Bram Roozendaal
Mario Wijnvoord

Produktie
Zet- en drukwerk
Den Haag Offset B.V.

Bestuur VG-ANWB
mevr. J.Dorpema-Harmsen, voorzitter
W.A. Rombout, vice-voorzitter
mevr. H. Brehler, secretaris
mevr. G.N. Borsje, 2e secretaris
mevr. J.M. Voorwerk-Jonkman, penningmeester
A.C.H. Dona, lid

Secretariaat
Mgr. Bekkerslaan 821
2286 EJ Rijswijk
Tel. 070 - 393 87 19

Postrekening
t.n.v. Penningmeester VG-ANWB
onder nr. 3816027

Kopij voor maartnummer
Inzenden uiterlijk 1 februari 1996
naar redactie-secretariaat:
mevr. F.J. Noordervliet
P. Gabrielstraat 17
2596 VA Den Haag
Tel. 070 - 324 74 33

Leeftijdsdiscriminatie Klachtendag: 29 februari

29 Februari - de extra dag eens in de vier jaren - wordt de Nationale Leeftijdsdiscriminatie Klachtendag.
Iedereen kan zijn, of haar, klacht op een centraal punt kwijt (Wáár, wordt nog bekend gemaakt.)
"Die klachten ga ik uiterst serieus behandelen", zegt mevrouw E. Terpstra, staatssecretaris van WVS, tijdens een interview in deze Buitenband.

Gerda Borsje: doe vrijwilligerswerk

Samen met Hinke Brehler "doet" Gerda Borsje al een jaar of acht het secretariaat van de VG-ANWB. "Wat houdt dat allemaal in?" vroeg Puck de Rover.
Want Gerda práát er niet over. Zij is van het niveau "geen woorden, maar daden", en vervolgens taktvol maar wel volhardend verder. Haar goede raad is: "Ga vanaf je pensionering vrijwilligerswerk doen". Het is Gerda aan te zien dat het een goed advies is.

Stuur uw favoriete Wegenwachtfoto

In 1946 boog secretaris-generaal Spitsen van Verkeer zich over de eerste geel-overgespoten leger-Harley Davidson met zijspan. Prompt had hij het woord WEGENWACHT in spiegelbeeld op zijn stemmig-zwarte colbert. De verf was nat.
En herkent u het eerste Wegenwachtstation "Pauwmolen", bij Delft nog?
Wij willen nu UW favoriete WW-foto voor de Buitenband-jaargang 1996. Stuur hem op, naar het redactiesecretariaat; zie de kolom links, onderaan. Meteen doen, svp.

ANWB

Buiten Post

Wet van Otterloo desastreus

Vanaf de invoering van de Wet-Van Otterloo, per 1 juli 1994, is er, zoals nu overduidelijk blijkt, een zeer onrechtvaardige situatie ontstaan. Van een 'inkomensafhankelijke premie' waarin een ieder naar draagkracht bijdraagt aan een goede en betaalbare ziektekostenverzekering voor iedereen, had Van Otterloo blijkbaar nog nooit gehoord.
Waar anderen hem waren voorgegaan met ellenlange en zeer veel gemeenschapsgeld kostende studies op dat terrein zonder daarin te slagen of hun ideeën tot een voor ieder aanvaardbare oplossing uit te werken, rekende Van Otterloo met één natte vinger, gebaseerd op slechts twee bronnen van inkomsten t.w. AOW- en pensioenuitkering, een bedrag voor dat bepalend moest zijn of je nu wel of niet ziekenfondsverzekerde kon zijn, blijven, of worden. Alle daaraan voorafgaande wettelijke besluiten zoals de Wet op de Toegang tot de Ziektekostenverzekering (WTZ) van 1 april 1986 waarin was vastgelegd dat je, ook bij pensionering, voor ziektekostenverzekering moest kunnen blijven zitten waar je vóór je 65e was verzekerd, veegde hij met één hand van tafel. De politiek en de onderhandelingspartners stonden erbij en keken er naar, ja erger nog, ze verstrekten alle middelen die je maar kon bedenken om deze vegende beweging uit te voeren.

Alhoewel het idee Van Otterloo de bedoeling had om echt schrijnende gevallen de kans te geven zich tegen een betaalbare premie voor ziektekosten te kunnen verzekeren, is de wet zijn doel ver voorbij gestreefd. Zowel de politiek, maar zeker alle andere bij de besluitvorming betrokken instanties hadden er in z'n huidige vorm nooit mee mogen instemmen.
Er moet dan ook al het mogelijke aan worden gedaan om terug te keren naar de oude situatie. De Wet-Van Otterloo moet in z'n huidige vorm zo snel mogelijk overboord worden gezet of op z'n minst zodanig worden herzien dat de ontkrachte WTZ weer opnieuw in werking treedt, ook voor diegenen die door die ontkrachting de dupe zijn geworden. M.a.w., terug naar de verzekeringsvorm van voor het 65e jaar welke onverminderd doorloopt na de AOW/pensioengerechtigde leeftijd, maar wel met de mogelijkheid van toetreding tot het ziekenfonds voor de echte financieel schrijnende gevallen.

Van alle kanten en uit alle geledingen is er tegen de wet geagiteerd. Minister Borst van Volksgezondheid heeft haar ongerustheid al uitgesproken over de negatieve gevolgen die de wet voor een grote groep bejaarden heeft teweeggebracht. De Landelijke Huisartsen Vereniging (LHV) heeft dit eveneens gedaan door te wijzen op de grote groep 'rijken' die nu zijn toegetreden tot het ziekenfonds. Ook het PvdA-fractielid Oudkerk heeft gezegd opheldering te willen hebben van het ministerie van WVC over de negatieve gevolgen van de wet. Kortom, uit al deze en nog veel andere reacties blijkt, dat de wet in feite geen bestaansrecht heeft. Jammer dat men daar zo laat achter komt.

Werkenden in loondienst met een bruto jaarinkomen niet hoger dan thans ƒ 58.950,-, zijn verzekerd in het ziekenfonds. Genieten diezelfde werknemers na hun 65e jaar naast AOW ook nog een pensioenuitkering tezamen meer dan ƒ 30.950,- per jaar (ƒ 28.000,- minder dan de wettelijke loongrens voor werkenden), dan verplicht de Wet-Van Otterloo tot het afsluiten van de veel duurdere basispakketverzekering. Gevolg! een omgekeerd evenredige situatie, resulterend in een aanslag van enkel procenten op het netto pensioen.
Dat de pensioenuitkering mede bepalend is voor de door Van Otterloo gestelde inkomens-emolumenten en zaken als lijfrente, interest en dividend niet, is uitermate irreëel. Een pensioenuitkering is een pure verzekering waarvoor meestal 40 jaar lang verplicht een dure premie is betaald. Het heeft m.i. net zo min iets te maken met inkomen uit arbeid als lijfrente, interest en dividend. Al met al onbegrijpelijk! Inkomensafhankelijke premies zijn hierdoor volkomen zoek.

Ook binnen de groep gepensioneerde personeelsleden van de ANWB zijn er, naar ik veronderstel, vele tientallen de dupe van de Wet-Van Otterloo. Wat mij, naar ik heb begrepen, buitengewoon verbaast is, dat er slechts enkelen zijn geweest die zich op dat punt hebben geuit. Laat men dan alles maar gelaten over zich komen?

In de Buitenband van maart 1995 wordt in een artikel onder de kop: "Otterloo en verder," aandacht besteed aan de omstreden Wet.
Naar aanleiding daarvan wil ik het volgende opmerken:
Personeelsleden in dienst van de ANWB welke een hoger inkomen genieten dan de wettelijk vastgestelde loongrens voor het ziekenfonds, kunnen zich collectief op vrijwillige basis particulier verzekeren in ANWB-verband en genieten dan een maandelijkse tegemoetkoming in de premie, ook na hun pensionering. In feite vloeit dit voort uit een wettelijke maatregel. Een maatregel die bepaalt dat, als je de loongrens voor deelname aan de ziekenfondsverzekering overschrijdt, je je particulier moet verzekeren.
De Wet-Van Otterloo is eveneens een wettelijke maatregel met helaas alle gevolgen van dien zoals die gelden voor het overschrijden van de loongrens voor de ziekenfondsverzekering. Het is voor mij, en naar ik veronderstel met mij vele anderen, dan ook een volkomen raadsel dat gepensioneerde ANWB-medewerkers die door de Wet-Van Otterloo extra zwaar zijn gedupeerd, niet in aanmerking kunnen komen voor deelname aan de collectieve ANWB-ziektekostenverzekering met de daaraan verbonden faciliteiten zoals die ook voor andere (nu bevoorrechte personeels- en oud-personeelsleden) geldt.
Het zou dan ook niet meer dan billijk zijn, dat het bepaalde in artikel 7.3 van de CAO 1994/1995 aan de gewijzigde situatie, ontstaan door het Van Otterloo-syndroom, wordt aangepast zodat ook zij die nu, na hun pensionering, de dupe zijn geworden van deze maatregel, dezelfde rechten (voor zover men hier van rechten mag spreken) kunnen ontlenen aan de door de ANWB toegekende faciliteiten voor collectieve ziektekostenverzekeringsdeelname.
Als deze versoepeling niet ten gunste wordt aangepast voor diegenen die onvrijwillig door de Wet-Van Otterloo uit het ziekenfonds naar een veel duurdere particuliere verzekering moesten overgaan, dan is dat naar mijn mening "meten met twee maten".

De Wet-Van Otterloo in de huidige vorm kreeg het "accoord" van de Tweede en Eerste Kamer. In die zin staan de werkgevers in ons land uiteraard buiten de invoering van de wet en de gevolgen daarvan. Ik waardeer de opmerking van de heer Nouwen, tijdens de recente ledenvergadering van de VG-ANWB, na te gaan of neven-effecten van de Wet-Van Otterloo in bijzondere gevallen via het Sociaal Fonds van de ANWB zouden kunnen worden gerepareerd. Maar het lijkt mij geen afdoende oplossing, hoe goed-bedoeld ook.

Een positieve bijdrage zou zijn een tegemoetkoming in de premie voor ziektekosten voor iedereen die niet ziekenfonds-verzekerd is.
Laat u de VG-ANWB en mij uw reacties eens horen!

J.A. (Ko) Dieleman,
Oud-Wegenwacht 1e klas.
Cederstraat 2,
4537 XJ Terneuzen.
Tel. 0115-613192.

Otterloo en ANWB

In ons maartnummer hebben wij onder het kopje "Otterloo en verder" aandacht besteed aan de betekenis van de "Wet van Otterloo". En in september hebt u kunnen lezen wat de ouderen organisaties hiervan vinden en wat zij er aan doen.
In dit stukje komen wij terug op het onderwerp "premiebijdrage ANWB". Uit brieven van leden was ons gebleken dat het als onredelijk en onrechtvaardig wordt gevoeld dat degenen die door de wet moeten overstappen naar de duurdere particuliere verzekering, niet in aanmerking komen voor de ANWB-bijdrage in de premie. Terwijl degenen die al voor hun pensionering via de collectieve verzekering voor ANWB personeel waren verzekerd, die bijdrage behouden (als zij die verzekering voortzetten).
Dit punt hebben wij voorgelegd aan de directie van de ANWB met de vraag of de ANWB bereid is de gepensioneerden die door de wet van Otterloo gedupeerd zijn, alsnog de premiebijdrage toe te kennen wanneer zij zich zouden aansluiten bij de collectieve verzekering. Deze kwestie is nader onderzocht en besproken. Daarbij bleek dat de zaak minder simpel ligt dan 't op het eerste gezicht lijkt.

Een van de complicaties ligt bv. in het partner-vereiste, dat de tweeverdieners treft. De wetgever rekent hen kennelijk niet tot de behoeftigen voor wie de wet bedoeld is. De ANWB, waarbij veel part-timers werken met een eveneens verdienende partner, heeft niet de mogelijkheid (wegens privacy-bescherming) om uit te zoeken wie wel en wie niet behoort tot de categorie voor wie de wet eigenlijk is gemaakt.
De directie staat op het standpunt, dat de huidige situatie het gevolg is van een politieke beslissing van de wetgever (regering en parlement) en dat het niet de taak is van de ANWB als ex-werkgever, om de financiële gevolgen van die beslissing voor zijn rekening te nemen.
Wel wijst de directie nog eens op de mogelijkheid dat degenen die in problemen komen zich wenden tot het Sociaal Fonds van de ANWB. Dan kan langs die weg naar een oplossing worden gezocht.

Een tweede complicatie ligt hierin, dat de premiebijdrage strikt gekoppeld is aan het verzekerd-zijn via de collectieve personeelsverzekering, zoals geregeld in de CAO. Toetreding van 65+ers, die vóór hun pensionering uiteraard geen premies hebben betaald en dus niet aan de opbouw van de reserves hebben bijgedragen, zou een aanmerkelijke verzwaring van het verzekeringsrisico vormen.
Immers "ouderdom komt met gebreken" en, statistisch gezien, ook met hogere kosten voor medische zorg. Dat zou dan ook verhoging van de premies vereisen, ook voor de huidige werknemers. Dit nu vindt de directie niet aanvaardbaar, temeer omdat de premies als gevolg van de personeelsopbouw bij de ANWB, toch al aan de hoge kant zijn.

Op grond van dit alles heeft de directie ons laten weten dat gepensioneerden niet kunnen toetreden tot deze verzekering en dat dus de ANWB niet aan ons verzoek kan voldoen. Natuurlijk vinden wij dat jammer, maar helemaal onbegrijpelijk zijn de overwegingen niet.

De niet bedoelde of niet voorziene gevolgen van deze wet kunnen alleen door de wetgever worden gecorrigeerd.
De ouderenorganisaties hebben daarvoor al voorstellen gedaan (zie het sept. nr.) en de Minister heeft een onderzoek laten instellen naar de effecten van de wet. Op het ogenblik waarop dit stukje geschreven wordt is het resultaat van het onderzoek nog niet bekend, maar wij houden de ontwikkelingen scherp in het oog!

JDH.; voorzitter VG-ANWB

Gezond en gezegend 1996 !

Alweer is er een verenigingsjaar bijna voorbij. Wat mij betreft: het is omgevlogen. Hoewel wij helaas ook nu weer van een aantal leden afscheid hebben moeten nemen, is het voor het overige een goed jaar geweest. Met veel plezier denk ik terug aan het uitstapje dat wij in mei hebben gemaakt en dat ondanks het koele weer erg geslaagd was. In juni hebben wij een actie ondernomen om nieuwe leden te werven. Deze actie heeft ons een kleine 30 leden opgeleverd: een leden groei van ca. 15%. Dit resultaat is verheugend! In de actiebrief is in het kort beschreven wat het lidmaatschap van de VG ANWB inhoudt. Ik heb mij afgevraagd of ook onze "oude" leden dat eigenlijk wel weten. Daarom lijkt het mij goed hierop ook in de Buitenband eens de aandacht te vestigen.
Zoals de meesten van u waarschijnlijk wel weten bestaat de vereniging nu 16 jaar. Iedereen die een ANWB-pensioen krijgt kan lid worden. Maar ook VUT-ers en WAO-ers kunnen dat, evenals weduwen en weduwnaars van ANWB-ers of oud-ANWB-ers. De vereniging staat ook open voor ex-part-timers die vroeger niet konden deelnemen in het Pensioenfonds, maar wel een dienstverband met de ANWB hadden van tenminste 10 jaar.
De vereniging heeft ten doel:

1. het bevorderen van contacten tussen de leden onderling.
Dit doen wij door het organiseren van gezelligheidsbijeenkomsten, zoals een nieuwjaars-receptie in januari, in 1996 op 18 januari, en een dag-excursie in mei of, in 1996 in, augustus. Hiervoor bestaat steeds veel belangstelling. Want veel mensen vinden het erg leuk om vroegere collega's weer te zien. Niet alleen om herinneringen op te halen, maar ook om te horen waarmee die collega's hun leven-na-de-ANWB invullen. En dat is vaak heel verrassend!
Ook de jaarlijkse Algemene Ledenvergadering behoort tot de welkome ontmoetingsmogelijkheden. In 1996 op 30 maart in het ANWB-hoofdkantoor. Het bestuur zou wel meer, b.v. regionale bijeenkomsten willen organiseren, maar daarvoor is meer belangstelling en hulp uit de regio's nodig.

2. Belangenbehartiging.
Ouderen hebben specifieke belangen. In de eerste plaats op het gebied van hun pensioen: het AOW- en het aanvullend ANWB-pensioen. Doordat twee van onze leden zitting hebben in de Adviesraad van het Pensioenfonds van de ANWB kunnen wij daar de vinger aan de pols houden. Ook is onze vereniging vertegenwoordigd in de Pensioen-Commissie van het OVGO (Overlegorgaan Verenigingen van Gepensioneerden van Ondernemingen). Het OVGO is aangesloten bij het CSO (Coördinatieorgaan Samenwerkende Ouderenorganisaties). Het CSO is de enige organisatie die als gesprekspartner is erkend door de Staatssecretaris die is belast met het ouderenbeleid. U ziet, de VG ANWB maakt deel uit van een heel netwerk van organisaties, die zich inzetten voor de belangen van ouderen. Hoe meer leden die organisaties hebben, hoe sterker zij staan.

3. Het onderhouden en bevorderen van contacten met de ANWB.
Wij hebben het geluk dat er een goed contact bestaat tussen onze vereniging en de ANWB. Ieder jaar komt de Hoofddirecteur - zo mogelijk persoonlijk - ons tijdens de jaarvergadering op de hoogte brengen van het wel en wee van de ANWB. En als wij van onze kant vragen of problemen ten opzichte van de ANWB aan de directie voorleggen, wordt zorgvuldig bekeken welke oplossing mogelijk is.
Ook steunt de ANWB ons ruimhartig. Daar zijn wij erg blij mee.
Het bestuur hoopt natuurlijk dat de ledengroei ook in 1996 doorgaat, want: hoe meer leden hoe meer mogelijkheden. En bovendien: hoe meer zielen hoe meer vreugd!
Namens het bestuur wens ik u allen goede, gezellige feestdagen toe en een gezond en gezegend 1996!

Juuke Dorpema-Harmsen

Staatssecretaris Terpstra over de AOW, subsidies, samenwerking en vernieuwing

"Als ik voor mezelf na ga wat er sinds mijn aantreden als staatssecretaris van WVS aan beleid en aan beleidsvoornemens op de rails is gezet, dan ben ik daar best content mee. Niet voor de volle honderd procent; op bepaalde punten heb ik politieke compromissen moeten sluiten en dat is nooit een vrolijk stemmende zaak, maar ook dat hoort er nu eenmaal bij."

"Je moet soms op onderdelen gas terugnemen en genoegen nemen met wat minder, wil je het totaal niet in gevaar brengen. Maar als ik kijk naar mijn Nota's over het toekomstige ouderenbeleid, die nu op tafel liggen, dan kan ik niet zeggen dat ik ontevreden ben",- aldus staatssecretaris Erica Terpstra in ons gesprek over de CSO-reacties op de Nota Ouderenbeleid 1995-1998. (Het "CSO" is het Coördinatieorgaan Samenwerkende Ouderenorganisaties van ANBO, CSPO, OVGO (waarvan de VG-ANWB lid is) PCOB en Unie KBO).
Ter sprake kwamen onder meer: de AOW, subsidies, leeftijdsdiscriminatie en welzijnszaken; onderwerpen die een belangrijk onderdeel vormen van het ouderenbeleid dat is verwoord in de Nota van staatssecretaris Terpstra.

Concrete Nota

De in het CSO samenwerkende ouderenorganisaties hebben in grote lijnen hun waardering over deze Nota uitgesproken. Het stuk is, zo zegt het CSO, in zijn actiepunten veel concreter dan de nota 'Ouderen in Tel', waarvan de uitwerking als nogal mager werd ervaren, ook al werd de centrale doelstelling - de maatschappelijke integratie van ouderen - van harte onderschreven.
Staatssecretaris Terpstra onderschrijft op haar beurt die doelstelling: "De basis van mijn beleid is de volledige participatie van ouderen in alle geledingen van de maatschappij. Ik wil de bestaande belemmeringen wegnemen en vervolgens de ouderen zelf die participatie laten realiseren. Ik knuffel de ouderen niet dood; ik schrijf ze van de andere kant ook niets vóór: ik wil alleen de faciliteiten scheppen waarmee men zelf letterlijk en figuurlijk drempels moet slechten. Ik zie het niet als een taak voor de overheid om van de ouderen een speciale doelgroep te maken. Ik voel niets voor infantilisering. Een oudere is een volwaardige partner in het maatschappelijk gebeuren."
"Misschien dat de ouderen er zelf nog weleens debet aan zijn, dat andere geledingen in de maatschappij dat niet als zodanig ervaren," vervolgde mevrouw Terpstra. "Ouderen creëren soms een zelfbeeld dat niet strookt met de werkelijkheid. Want wat is nu 'oud'? Wanneer ben je oud? Als je ouderdom uitstraalt, die niet reëel is, stel je jezelf bloot aan een onjuiste maatschappelijke klassering. Als een oudere zich anders manifesteert, betekent dat automatisch het uitbannen van leeftijdsdiscriminatie. Het stellen van leeftijdsgrenzen mag alleen als dat functioneel is: de AOW laten ingaan als je vijfenzestig bent; je rijbewijs halen op je achttiende. Maar kijk nu eens naar de statuten van verenigingen en organisaties, óók naar de reglementen van sommige ouderenorganisaties? Precies! Ook daarin worden leeftijdsgrenzen voor bestuurders aangegeven....
Weg ermee! Schrap die leeftijdsdiscriminatie!"

Klachtendag

Staatssecretaris Terpstra heeft een uitgesproken mening op dit punt. "Als de ouderen zelf op dit gebied maatregelen treffen wordt het voor de overheid eenvoudiger die gedachten te volgen."
In dit kader kondigde de bewindsvrouw een 'Nationale Leeftijdsdiscriminatie Klachtendag' aan. Die zal op 29 februari worden gehouden. Iedereen zal dan zijn klachten over leeftijdsdiscriminerende zaken op een centraal punt kwijt kunnen. Vervolgens buigt de overheid zich over de op- en aanmerkingen.
"En die klachten zal ik uiterst serieus behandelen," waarschuwt mevrouw Terpstra.
"Organisaties en instellingen die overheidssubsidies ontvangen, maar die leeftijdsdiscriminerende maatregelen hanteren, moeten er rekening mee houden dat de subsidieëring wordt stopgezet."
Subsidies, geld..... het zijn veelvuldig voorkomende onderwerpen in de Nota van de staatssecretaris. En als we dan over 'geld' praten vormt de inkomenspositie van de ouderen een belangrijk gespreksthema. Die positie is zwak, stelt het CSO in een van de reactie-punten. "Door het niet meegroeien met de welvaartsontwikkeling kan de AOW zijn functie van bestaansminimum niet meer naar behoren vervullen. De koopkracht van de AOW is, mede door het voortdurend niet koppelen, sinds 1981 met 12 procent gedaald. De ouderenorganisaties vinden dat ouderen niet in te grote onzekerheid mogen leven over hun toekomstige financiële situatie. De AOW moet direct gekoppeld worden aan de loonontwikkeling. Dit betekent koppeling van de AOW aan de loonontwikkeling

Staatssecretaris van WVS, mevrouw E. Terpstra: "De basis van mijn beleid is de volledige participatie van ouderen in alle geledingen van de maatschappij". (Fotopersbureau Jos van Leeuwen, Den Haag).

ook in 1997 en 1998 en niet een halve koppeling in die jaren, waarvan is uitgegaan in het regeerakkoord." Zo formuleert het CSO het standpunt van de ouderenorganisaties.

Wetenschappelijk objektief

"Er is rond die AOW zoveel mythe-vorming ontstaan," zucht mevrouw Terpstra. "En er zijn zoveel wensen gelanceerd, uitsluitend gebaseerd op stokpaardjes die naar puur eigenbelang rieken, dat het niet eenvoudig zal zijn, het enige te doen, dat moet: namelijk een eerlijke, open discussie voeren over de toekomst van de AOW. Geen partij-politieke hoogstandjes bedenken, geen achterhaalde standpunten nieuw leven inblazen omwille van politiek gewin; noem alle argumenten maar op die de laatste tijd weer opgang doen. Die moeten we echt allemaal vergeten. Laten we nu in vredesnaam die discussie over de AOW om te beginnen in een zo rustig mogelijk vaarwater starten, zonder voorafgaande voorwaarden, zonder vooraf met de hakken in het zand muurvaste stellingen te betrekken. We moeten met elkaar discussiëren op basis van feiten.
Het moet, met Sociale Zaken als voortouwnemer, een gesprek worden, dat met wetenschappelijke objectiviteit puur op basis van feiten, zal moeten worden gevoerd. Het gaat om een nationale zaak van bijzonder grote importantie. Daarover moet in alle rust met alle belanghebbenden kunnen worden ge-

praat. We hebben geen behoefte aan alle mogelijke voorstellen en ideeën. Laten de politieke partijen zo waarschuwde mevrouw Terpstra, "voorzichtig zijn met het oplaten van allerlei proefballonnen zonder degelijke analyse en goede argumentatie. Ongenuanceerde voorstellen leiden tot ongenuanceerde reacties. Het recente CDA-voorstel heeft daar in ieder geval erg veel van weg... Ik hoop dat we met elkaar die rustgevende eensgezindheid zullen kunnen verwezenlijken, die noodzakelijk is, om de problematiek rond de AOW op te lossen. Als we dat, komend voorjaar, als de discussie over de toekomst van de AOW wordt gevoerd, kunnen opbrengen, zullen we eruit kunnen komen." zo formuleerde mevrouw Terpstra haar optimistische toekomstvisie.

Commissie Welschen.
Veel aandacht besteden de ouderenorganisaties in de CSO-commentaarnota aan de modernisering van de ouderenzorg, zoals die wordt verwoord in het advies "Ouderenzorg met toekomst" van de commissie Welschen. Weliswaar heeft men met gemengde gevoelens kennis genomen van de kabinetsreactie op dit advies, maar in ieder geval bestond er binnen het CSO "grote waardering voor het centraal stellen van de behoeften van ouderen zelf en de beoogde inbreng van ouderen in de besturen van de zorgregio's en van het zorgvernieuwingsfonds."
Mevrouw Terpstra heeft wel begrip voor die `gemengde gevoelens'. Die gevoelens koestert de staatssecretaris namelijk zelf ook: "er zitten in dit deel van het ouderenbeleid teveel punten die alle kenmerken van het politieke compromis vertonen. Als men dit zo stelt, heeft men het bij het rechte eind. Ik had ook graag méér bereikt, met name wat betreft het persoonsgebonden budget. Dat had ik graag wat willen oprekken. Maar het was een kwestie van: dit - en nog een aantal andere zaken - accepteren of: niets. En er zaten in het totaal zoveel mij aansprekende punten van ouderenzorg, zoals het verdwijnen van de vermogenstoets, dat ik niet geaarzeld heb, het compromis te aanvaarden. Laten we welzijn: het is toch een schitterend iets, dat die toets - en let wel: na 27 jaar strijd! - eindelijk gaat verdwijnen. Ik ben echt blij en trots dat dit nu gelukt is." De staatssecretaris legt vervolgens uit, dat het extra geld dat via het persoonsgebonden budget wordt gegeven, ook een zaak is van meer baas in eigen huis: "dit is echt vernieuwend beleid. Het is voortaan geen kwestie meer van: dit wordt voor je geregeld, maar een zaak van: zelf regelen. Elke oudere kan nu als het ware gaan shoppen op de zorgmarkt." En het is aan de manier waarop mevrouw Terpstra dit zegt, te hören dat dit een van de wezenskenmerken van haar beleid is: het geven van (meer) zelfstandigheid.

Vernieuwing noodzakelijk
Het is een bekend stokpaardje van de staatssecretaris: zij wil - wilde dat ook al toen ze nog VVD-Tweede Kamerlid was - de ouderen zelf de ruimte geven om de eigen problemen op te lossen. "Maar neem die ruimte niet te ruim. Want er is geen plaats voor tientallen clubs en clubjes, die zich over en met de ouderen bezighouden. Werk samen, is mijn motto. De ouderen hebben de wind mee: ze zijn weerbaar geworden en niemand kan meer om de `grijze golf' heen. En terecht. Maar doe het samen."
De samenwerking binnen het CSO noemt de bewindsvrouw als een `voorbeeld, zoals het moet.' Zij voegt er echter onmiddellijk aan toe, dat ook het CSO waakzaam moet zijn: "Binnen dit samenwerkingsverband zijn de taken ook alweer een paar jaar geleden verdeeld. En dan moet je je afvragen, of de statuten van zo'n samenwerkingsorgaan nog niet achterhaald zijn. Is een bepaalde vernieuwing niet noodzakelijk?"
De staatssecretaris wilde niet nader ingaan op die duidelijke waarschuwing aan het adres van het samenwerkingsorgaan van de ouderenorganisaties. "Het gaat goed, zoals het nu gaat, maar men moet wel het oog gericht houden op de toekomst."
Mevrouw Terpstra liet er zich niet verder over uit, maar wellicht heeft die opmerking te maken met de reactie van het CSO op de aangekondigde kortingen van WVS op de budgetten van de ouderenorganisaties. "Wij vragen ons af," zo schrijft het CSO, "of het kabinet daadwerkelijk een verbetering van de positie vorm wil zien krijgen of dat het die doelstelling alleen met de mond belijdt."
De staatssecretaris vindt dat zij wel fair moet blijven t.a.v. andere organisaties. Er bestond inderdaad een achterstand, daarin hadden de ouderenorganisaties destijds gelijk. Maar nu zou men ook eens moeten kijken naar de verhouding tussen eigen (contributie)inkomsten en de overheidssubsidie. Is er dan wellicht al sprake van enige scheefgroei? "En weer sprak de bewindsvrouw zich uit voor een verdergaande samenwerking "die ook financieel heel efficient zou kunnen uitpakken."
De zorg voor de eigen portemonnee - en het niet terugvallen op de staatskas - is in de ogen van de staatssecretaris een `must'. Want: "ook ouderenorganisaties moeten leren, hoe zij zelf de eigen broek moeten ophouden. Natuurlijk heeft men recht op steun van de overheid, maar dan denk ik eerder in de richting van projektmatige financiering - dat is echt een goede opening - dan op een andere vorm van geldverstrekking."
In dit verband prees mevrouw Terpstra het OVGO: "ik heb grote bewondering voor de manier, waarop het OVGO bezig is. Met name juich ik toe, dat u zoveel moeite doet om nieuwe lid-verenigingen te winnen. Ik vind dat echt een heel goede zaak."

Frans van Houtert
Frans van Houtert is lid van de redactie "OVGO-Nieuws"

Fysiotherapie wordt beperkt

Met ingang van 1 januari 1996 vergoedt het Ziekenfonds nog maar maximaal negen behandelingen bij de fysiotherapeut. Wie daarna nog hulp van de fysiotherapeut nodig heeft, dient dit opnieuw aan te vragen bij de huisarts. Ook voor de tweede keer geldt dan een maximum van negen behandelingen, en dan is de koek voor dat jaar op.
Voor mensen met een chronische ziekte wordt een uitzondering gemaakt. Zij kunnen, met een verwijzing van de huisarts en een goedkeuring van de verzekeraar onbeperkt fysiotherapie krijgen. Hun ziekte dient dan wel voor te komen op de lijst van 'chronische ziekten' die het ministerie heeft opgesteld. Er komt een voorlichtingscampagne.

Afschaffing vermogenstoets

De ouderenorganisaties ANBO, CSPO, OVGO, PCOB en Unie KBO zijn verheugd over de toezegging van het kabinet de vermogenstoets voor bewoners van verzorgingshuizen af te schaffen.
Aan het gewdwongen "opeten" van het eigen spaargeld en eigen huis komt hiermee waarschijnlijk op 1 januari 1997 een einde. Nog even "geduld".

Algemene nabestaandenwet

Op grond van de nieuwe Algemene nabestaandenwet (Anw), die per 1 januari 1996 moet ingaan, krijgen weduwen en weduwnaars alleen recht op een nabestaandenuitkering als zij kinderen onder de 18 jaar verzorgen, arbeidsongeschikt zijn of voor 1945 zijn geboren.
De uitkering bedraagt maximaal 90 procent van het minimumloon voor nabestaanden met kinderen onder de 18 jaar en 70 procent voor nabestaanden zonder kinderen. De uitkering is afhankelijk van het inkomen. Alleen gehuwde partners kunnen recht op een Anw-uitkering krijgen.
De Anw moet de huidige Algemene Weduwen- en Wezenwet (AWW) gaan vervangen. Het oude Anw-wetsvoorstel van het vorige kabinet wordt ingetrokken. Mensen die op het moment dat de nieuwe wet ingaat een AWW-uitkering ontvangen, behouden hun uitkering op grond van de AWW. Wel wordt voor mensen met kinderen onder de 18 jaar de AWW-uitkering bevroren totdat het nieuwe niveau van 90 procent is bereikt. De inkomenstoets zal voor de bestaande AWW-gerechtigen vanaf 1 januari 1988 gelden.

Gerda Borsje:

Na je pensioen niet meteen in het diepe glijden, ga vrijwilligerswerk doen

Het is stralend mooi weer, die tweede oktober, en wij zijn allebei na de redactievergadering toe aan een pauze. "Laten wij iets gaan eten", stelt Gerda voor.

Gerda weet een leuk tentje op de Laan van Nieuwoostindië, dus volg ik het autootje naar de "Laan".
Leuk idee, maar parkeren homaar.
Na vele rondjes te hebben gereden, weet Gerda haar auto ergens tussen te wringen en beland ik vier straten verder. Moet goed de (lange) naam van de straat onthouden, want ik weet heg noch steg hier in Den Haag. Het is een oer-gezellig bistrootje en de lunch en het koele glas witte wijn smaken voortreffelijk. We praten over koetjes en kalfjes, niet direkt een interview, maar Gerda stelt voor na de lunch naar haar flat te rijden. Na een, voor mij totaal onbekende, rit komen we aan in Mariahoeve, Norenburg 237. Ze gaat metéén in de weer met thee.

Ik zit op de bank in de knusse kamer en voer een conversatie richting keuken. Eigenlijk vertelt ze al heel veel van haarzelf, zodat ik vergeet te schrijven. Over de oorlog als huishoudkundige in een ziekenhuis in Gorinchem. Hoe oud het gebouw was en hoe moeilijk het in die tijd was om te zorgen dat de zieken toch iets te eten kregen. Ze kookten daar op twee-, en vierpits kooktoestellen, kookte er één pan over dan kookten ze alle zes over. Soms viel de stroom uit, dan was er weer geen gas. Je leerde er wel goed improviseren. Ze komt met de thee binnen. Haar baan als waarnemend hoofd van de keuken in het Academisch Ziekenhuis te Utrecht komt ter sprake. Een veelzijdige baan. Ze moest er menu's samenstellen voor de dieetkeuken, en leiding geven aan het kookpersoneel. Ik vuur de vraag af die me al een tijdje op de lippen brandt "Waarom is het eten in een ziekenhuis toch altijd zo gestoomd?" Ze glimlacht flauwtjes. Het blijkt niet de juiste term te zijn. Het eten wordt niet gestoomd maar in grote kookpotten op stoom (soort au bain marie) gaar gekookt. Na het "academisch" komen we bij de ANWB. In dienst gekomen op 1 november 1954 bij de huishoudelijke dienst onder Van der Mark in de Parkstraat. Daar heeft ze ongeveer tien jaar gewerkt en toen werd ze de kokerij ontrouw.

Begin jaren '60 kwam er een plaats vrij bij de afdeling Uitgeverij, bij de heer H.J. Kraus, eerst voor halve dagen. Dat was iets heel anders. Daar kreeg ze te maken met de redakties van de bladen (behalve de Kampioen) met cartografie, en aankoop van artikelen van derden. Later kwamen daar ook de tekenkamer en de fotokamer bij.

Het was toen dat ze ook kontakt kreeg met de bijkantoren. Een heel afwisselende, maar drukke baan en toch speelde ze het klaar daarnaast nog in het bestuur van de fietsclub van de personeelsvereniging als penningmeester op te treden en mee te helpen in het kader van de landelijke fietsdag de route van Zoetermeer uit te stippelen. In de winter reed ze dan, samen met Jan Korstjens, de route vóór en bij de gedachte aan de soms felle oostenwind kan ze nog huiveren. Ze heeft leuke herinneringen aan die fietsclub. Zo maakten ze dagtochten door de Drunense duinen of in Noord-Holland en gingen na afloop gezellig met elkaar eten. Jammer dat het na de Vut een beetje uit elkaar is gevallen.

Gerda Borsje: "Ik koop op m'n reizen ook wel eens iets voor het Museon-winkeltje, zoals in Oost-Turkije. Leuk werk hoor".

Ja, die Vut, hoe ervaart zij die nou?
"Je moet na je pensionering niet in het diepe glijden, maar mogelijkheden voor vrijwilligerswerk zoeken". Dat deed ze en al spoedig zag ze zich geplaatst in het Museonwinkeltje. Mijn gezicht is één vraagteken en ze begint met gloed te vertellen. "Het Museon (Museum voor Onderwijs), gehuisvest naast het Gemeentemuseum in Den Haag, is eigenlijk met geen andere instelling in Nederland te vergelijken. Zelfs in heel Europa is nauwelijks een presentatie te vinden van zoveel verschillende onderwerpen op zo'n

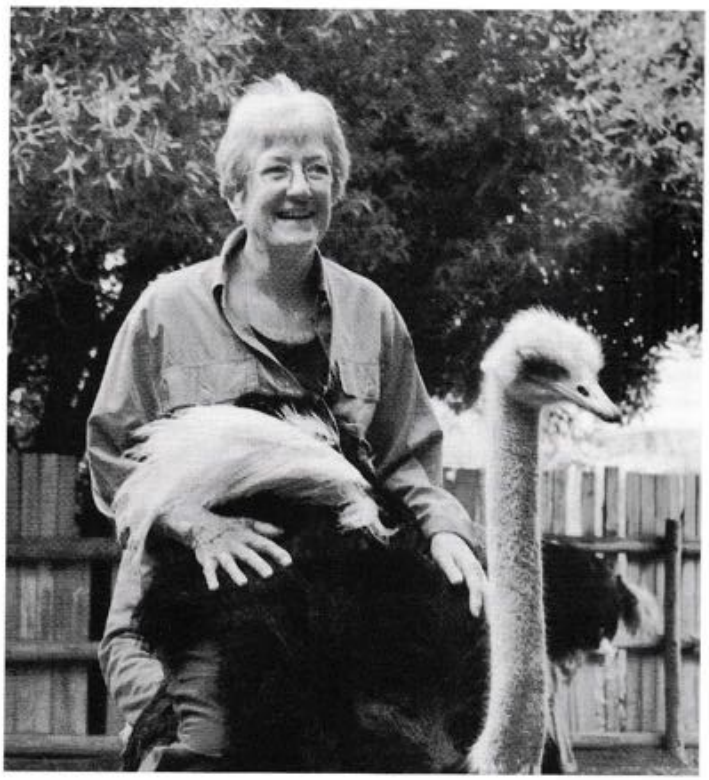

Struisvogel-op-schoot in Outshoorn, zuidelijk Zuid-Afrika.

informatieve en recreatief- aantrekkelijke manier." "Er zijn populair-wetenschappelijke tentoonstellingen te bezichtigen op velerlei gebied, zoals geologie, archeologie, astronomie en milieukunde".

Gerda vertelt enthousiast. Het thema is nieuw voor mij. Ze vindt dat ik er beslist eens heen moet.
"En dat winkeltje, waar jij vrijwilligerswerk verricht?"
"Daar worden artikelen uit derde wereld landen verkocht. Zo zijn er geweven kleden uit Guatamala, houtsnijwerk uit Polen, sieraden met (half) edelstenen uit Mexico of haaietanden."
"Laatst was er een bus met kinderen op schoolreisje die bijna allemaal replika's uit Egypte kochten." "Het is werkelijk enig om te doen," vervolgt ze haar verhaal en legt metéén een link naar de vele reizen die ze de afgelopen jaren heeft gemaakt. Rondreizen door Finland, Roemenië, Egypte, Indonesië, Oost-Turkije, een kunstreis naar Sicilië passeren de revue. Het duizelt me.

"Ik koop op die reizen ook wel eens iets voor het Museon-winkeltje. Zo kocht ik in Ahlat bij het Meer van Wan, in Oost-Turkije, eens tien paar speciale sokken, met flink afdingen natuurlijk. Dat is leuk werk hoor." "Ja, ik hou erg van reizen. Ga ook altijd met speciale reizen mee, op het culturele, kunstzinnige vlak".
Haar koffer stond tijdens ons gesprek al gepakt voor Zuid-Afrika in oktober jl., zodat de Buitenband "blaakt van actualiteit" met haar meest recente foto's. Wij komen bij haar werk als secretaresse van de Vereniging van Gepensioneerden-ANWB. Wat daar allemaal aan vast zit! Het is zo snel gezegd, maar wat houdt het in? Ten eerste de ledenwerving. Iedere employé (é) die met de Vut, pensioen, of in de AOW gaat, moet de folder "Punt achter het Werk" thuiskrijgen. Daarvoor gaat Gerda regelmatig bij Personeelszaken zo'n paar honderd adressen na. Die krijgen dan een brief waarin de faciliteiten staan voor de gepensioneerden, plus de folder, en een accept-girokaart. Dit bracht dit jaar 30 nieuwe leden op.

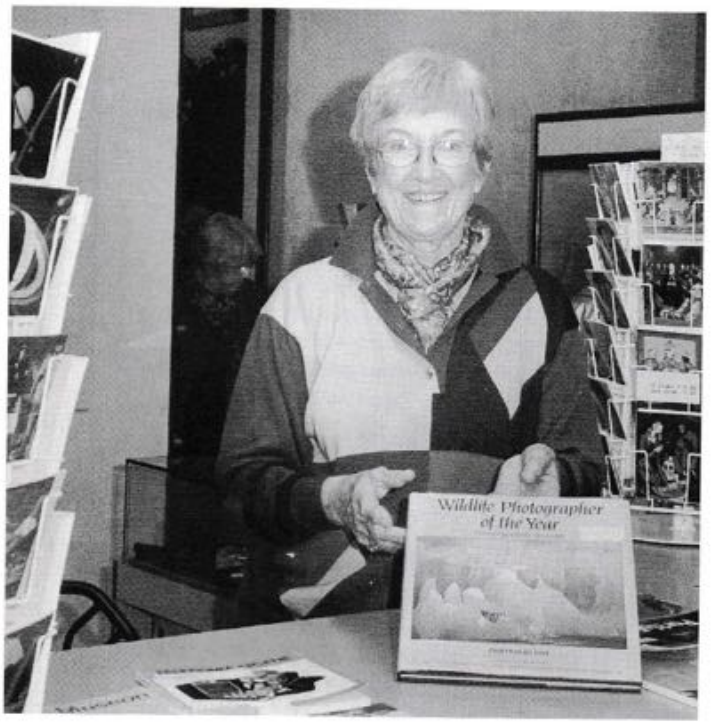

Gerda als vrijwilligster in "haar" winkeltje in het Haagse Museon.

Daarnaast verzorgt zij een bloemetje voor de zieken, de zeventig-jarigen, en schrijft ze bij overlijden van leden een briefje aan de nabestaanden. Samen met mevrouw Brehler verwerkt zij de mutaties voor de ledenlijst, denk maar aan de nieuwe telefoonnummers. Hoe lang zij daarmee bezig is?. "Eén ochtend in de week, maar dat is nog niet alles." Wat dacht ik van de voorbereiding en organisatie van de Jaarlijkse Algemene Ledenvergadering van de VG-ANWB. Dit gebeurt samen met het bestuur. Dit jaar wordt de Algemene Vergadering op 30 maart gehouden, zoals gebruikelijk in het ANWB-hoofdkantoor te Den Haag. Het reserveren van de zaal en het bespreken van de lunch - er komen toch altijd een honderdvijftig leden uit het gehele land - moet in januari worden geregeld. De jaarlijkse uitstapjes met de leden vindt Gerda een aantrekkelijk deel van haar secretaressewerk. Binnen het bestuur worden de plannen gemaakt: "Je draagt suggesties aan, en als er voor een uitstapjesplan is gekozen, help je met het bespreken en de verdere uitwerking. Op de dag zelf wordt het spannend. Klopt het allemaal, heeft iedereen het naar zijn/haar zin, en kan ik bijsturen als het moet". "En", ze lacht, ik ben ook bij de vergaderingen van de redactie-BUITENBAND. "Heb je nog tijd voor iets anders?"
"Ja hoor, ik mag graag bridgen".
De tijd is omgevlogen. Ik kijk op mijn horloge. Wil voor de spits over de Utrechtse Baan zijn; moet nu gaan.

Ze brengt me tot de lift, plukt en passant een paar dorre blaadjes van een plant. "Ik moet de planten van de galerij nog doen, heb ik op me genomen". Ik start mijn auto om me in de verkeerschaos, richting Rotterdam, te begeven, en zwaai nog even: "Prettige vakantie".
Zó kan het ook, denk ik. Die heeft geen tijd om te denken: "Alleen is maar alleen".
Vooral zo door gaan, Gerda.

PUCK de ROVER

Zomer-zonnige oktoberdagen, dit jaar, in de overweldigende Zuid-Afrikaanse natuur.

Kerstgedachten

Het was tijdens een korte pauze op de vaste bridgemiddag, dat het ter sprake kwam. Iemand zei, waarschijnlijk onder invloed van de novemberregen die tegen de ramen striemde, "over enkele weken is het al weer Kerstmis. Ik moet al mijn kerstinkopen nog doen"

Kerstmis, hoe anders was het vroeger, toen iedereen nog "thuis" was en de commercie zich er nog niet op gestort had.

Wij vierden met de hele familie het kersfeest bij Oma, die elk jaar een boom had die tot aan het plafond reikte. Die boom stond in de voorkamer en de schuifdeuren waren altijd hermetisch gesloten.
We aten vroeg en als de koffie gezet was ging vader de kamer in om de kaarsjes aan te steken. Echte kaarsjes die met een lucifer één voor één werden ontstoken. Er stond een emmer met water en een spons op een stok naast de boom.
Als alle kaarsjes brandden ging er een stekker in het stopcontact en begon de boom heel zachtjes te draaien. Er zat nl. een groot plateau om de boom, waarin een soort speeldoosje dat "de herdertjes lagen bij nachte" en "o, denneboom" speelde en waarop alle pakjes lagen in mooi kerstpapier en voorzien van onze namen.
Dan werden de deuren geopend en staarden we met open monden naar de prachtig versierde boom.

Het feest bij ons had niet zo erg veel met het geloof te maken. Mijn ouders gingen niet meer naar de kerk, maar toch was er iets heel bijzonders tussen ons allen; saamhorigheid en naastenliefde. De presentjes werden door mijn ouders en de tantes zelf gemaakt. Vader zat maanden op zolder, bouwde poppenhuizen voor mij en de nichtjes met meubeltjes die met de figuurzaag werden bewerkt. De kleedjes in de kamers spaarde hij en rookte daarvoor Egyptische sigaretten, want in die doosjes zaten kleine zijden kleedjes. Hij maakte er zelfs electrisch licht in en er zaten zonneschermpjes aan die we konden uitrollen en kleine bakjes met geraniums. Moeder kleedde de poppen aan, zat maanden te breien en te naaien. Voor de neefjes waren er pakhuizen gebouwd met "echte" meelbalen die over een katrol naar boven werden gehezen. Ook de volwassenen gaven elkaar iets zelfgemaakts. Geborduurde tafelkleden, kantkloskleedjes, aquarellen en zelfs beschilderde limonadeglazen.

Dat is nu wel anders. We gaan de stad in en kopen snel iets, soms nog op 24 december! Ik hoorde mezelf zeggen "laten we met zo'n winkelbus naar Düsseldorf gaan." Mijn idee vond bijval en zo stonden we dus op een koude dag in december heel vroeg in de morgen bij de stationshal te wachten op de bus, die prompt op tijd arriveerde en gevuld was met allemaal zestigers, voornamelijk dametjes die al snel met elkaar in gesprek waren en foto's van kleinkinderen uitwisselden.
Rond 12 uur reden we de Rheinkniebrücke op. De Rijn onder ons en Düsseldorf voor ons.
Bij het raadhuis verlieten we de bus en wandelden de Marktplatz op om in de Altstadt naar de kerstmarkt te zoeken. Die vonden we al gauw. Op de Karlplatz en de straatjes eromheen stonden de kraampjes met kerstartikelen, geschenken, eetwaren enz. Het begon zachtjes te sneeuwen en al spoedig waren alle reizigers in diverse richtingen verdwenen en liepen wij gevieren te genieten. Ik kocht een zakje gepofte kastanjes terwijl mijn vriendinnen bij een stalletje met houten kinderfiguurtjes bleven staan om iets voor de kleinkinderen te kopen. Een man met een ouderwets buikorgeltje speelde "Er is een roos ontsprongen", de sneeuw bleef liggen en het geheel begon op een tekening van Anton Pieck te lijken.
Beladen met pakjes waarin kerstballen, geschenken, weihnachtsstollen, duitse uienworst en belegde broodjes voor de terugreis, streken we vermoeid maar voldaan neer in een konditorei aan de Königsallee, waar ik me tegoed deed aan heerlijke lauwwarme apfelstrudel en chocolademelk met slagroom.
Terug in de bus werden eerst ervaringen uitgewisseld, waarna men "en masse" in slaap viel.

"Het was een luisterrijk idee van je", zeiden mijn vriendinnen toen we katterig in Rotterdam uit de bus en in de gereedstaande auto stapten.
"Doen we volgend jaar weer."
"Oké", zei ik, naar mijn sleutel grabbelend. Ik verlangde alleen maar naar een behaaglijk, warm bad.

PUCK.

December

Ik twijfel lange tijd
een kerstboom te gaan kopen
Oh, die depri maand december
ongezond en rond word ik er van
al die aaneengeregen feesten
ontregelen mijn dagelijkse gang

Ofschoon wat laat net op de valreep
opgezweept door al die uitgestalde bomen
troon ik hem tenslotte naar ons thuis

het schuchtere schijnsel in de schemering
de twinkeling en glinstering
-het lijkt wel een betovering-
Ach, mijn tegenzin verdwijnt allengs

maar
net in het nieuwejaar
pak ik hem beet
kleed hem uit
de champagnefluit
nog in mijn handen
en roep dan luid
dag denneboom
er uit

een goed en gezond 1996

Tine den Boer

Ouderen en Techniek

Het project "Ouderen en Techniek" van de Unie KBO is begonnen (met bijdragen van de Stichting Fonds Zomerpostzegels en het Juliana Welzijn Fonds).
Iedereen, jong en oud, krijgt in toenemende mate te maken met vele vormen van techniek in en rondom de dagelijkse leefwereld. Betalen met behulp van pasjes, elektronisch winkelen, faxen en gebruik van draadloze telefoons beginnen vanzelfsprekende zaken te worden. Dit soort vernieuwingen vereisen gewenning. Er zijn heel wat mensen die weerstand hebben tegen techniek. Dit kan komen door onbekendheid of onwetendheid, maar ook doordat de bestaande techniek niet aansluit bij de behoeften en de leefwereld van die ouderen.
De centrale doelstelling van het project 'Ouderen en Techniek' is het verkleinen van de kloof die bestaat tussen ouderen en techniek. opdat de zelfstandigheid en het leefcomfort van ouderen worden vergroot.
Het project bestaat uit meerdere fasen. Allereerst zal de Technische Universiteit Eindhoven een uitgebreid onderzoek uitvoeren over de relatie tussen ouderen en techniek. Met de resultaten uit dit onderzoek wordt materiaal ontwikkeld dat de provinciale/diocesane KBO's en in KBO-afdelingen kunnen gebruiken.

Rechten als patient

De Wet op de Geneeskundige Behandelingsovereenkomsten geeft precies aan welke rechten u als patient heeft, en regelt daarmee de relatie tussen patient en hulpverlener.
De wet gaat in op het recht op informatie, de toestemmingsvereiste, het medisch dossier en het inzage-recht, de wilsverklaring en nog diverse andere onderwerpen. De brochure "Uw rechten als patient" is gratis schriftelijk te bestellen bij het Ministerie van WVS, afdeling publieksvoorlichting, postbus 5406, 2280 HK Rijswijk.

Knoppenwinkel in Zwolle, e.o.

Harry de Vré meldt dat zich in Zwolle een mobiele Knoppenwinkel heeft voorgesteld. Dit mobiele informatiecentrum heeft een doorsnee aan huishoudelijke apparatuur aan boord. Vrijwilligers helpen ouderen bij het onder de knie krijgen van de bediening van dagelijks te gebruiken apparaten als de magnetron, televisie, radio, stereoset, digitaal horloge, fotocamera, video etc. De voorlichting is vooral gericht op hen die zo lang mogelijk zelfstandig willen blijven wonen. De mobiele Knoppenwinkel is op tournee in Zwolle en in de regio. Voor informatie kunt u bellen met dhr. Mieremet, 038-4531627.

Aanpassing pensioenen - OVGO-onderzoek

"In hoeverre wordt de koopkracht van gepensioneerden op peil gehouden?". Dat moet duidelijk worden uit een nieuw onderzoek van het OVGO. Officieel wordt het project aangeduid als: "Aanpassing van pensioenen bij kostenstijgingen, casu quo welvaarts-verhogingen door pensioenfondsen". Het ministerie van WVS subsidieert met ƒ 101.000. Het doel van het nieuwe OVGO-onderzoek is vast te stellen welke factoren een rol spelen bij het al dan niet op peil houden van de koopkracht van gepensioneerden.
Het project moet ook antwoord geven op de vraag in hoeverre het belang van de gepensioneerden bij "dit op peil houden" is verzekerd. En op welke rechtsgronden dat het geval is.
Het rapport komt ter beschikking aan de ouderenorganisaties en onder meer de pensioenfondsen.

AOW op aanvaardbaar niveau.

De AOW moet in stand worden gehouden en op een aanvaardbaar niveau blijven. Dit zegt de Raad voor het Ouderen-beleid in een rapport dat de ministers van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, en van Financiën is aangeboden. In het jaar 2000 zullen er te veel mensen van 65 jaar en ouder zijn die niet of nauwelijks méér dan hun AOW hebben.
Op dit moment zijn er - volgens CBS-cijfers - ongeveer 270.000 65-plussers die alleen AOW hebben. Een kleine 350.000 mensen hebben nog een klein aanvullend pensioen tot ƒ 300,- per maand. Samen vormen deze groepen 46% van alle 65-plussers.

De redactie en medewerkers van de Buitenband wensen u prettige feestdagen en een voorspoedig 1996.

Herstellingsoordvereniging Dennenheuvel

Diegene onder u die lid zijn zal het interesseren dat Dennenheuvel zich aan het herstructureren is.
Er is intussen een nieuw hoofdbestuur gevormd. Bovendien wordt het huis Dennenheuvel in Ossendrecht afgestoten en concentreert men zich geheel op de verbetering en vergroting van het huis Overbosch in Hilversum. Hiermee vertrouwt de Herstellingoordvereniging Dennenheuvel de service aan haar leden te geven die men altijd op het oog heeft.

Kom naar onze Verenigingsdagen!

18 januari:
Nieuwjaars-receptie in het ANWB-hoofdkantoor, Den Haag. Met bezoek aan het Museum.

30 maart:
Algemene Ledenvergadering van de VG-ANWB, in het restaurant van het ANWB-hoofdkantoor. Met gezamenlijke lunch.

In augustus:
Jaarlijkse Excursiedag. Op en aan de Utrechtse Vecht. De dag in augustus hoort u nog.

Nieuwjaars-receptie: 18 jan.

Op 18 januari organiseert het bestuur van de VG-ANWB de inmiddels traditioneel geworden Nieuwjaars-receptie ditmaal in het ANWB-hoofdkantoor in Den Haag, vanaf 13.30 tot 15.30 uur. Wij komen bijeen in het Museum in gebouw A, via de Rotonde, waar u het dichtst bij het museum bent.

Alg. Ledenvergadering: 30 maart.

Op 30 maart wordt in het Restaurant van het ANWB-hoofdkantoor in Den Haag de 17e Algemene Ledenvergadering van de VG-ANWB gehouden. De uitnodiging en de vergaderstukken worden u tijdig toegezonden.
De leden wordt verzocht om 10.00 uur aanwezig te zijn; de vergadering begint om 10.30 uur. Wij lunchen gezamenlijk, uitstekend en gezellig.

Excursie in augustus

De plannen voor de Jaarlijkse Excursie worden momenteel uitgewerkt. Wij denken aan een dag "te Land en te Water" in de contreien van de Utrechtse Vecht. De combinatie van varen-bijpraten-kasteel/museumbezoek blijkt onze leden het beste te bevallen. Onze excursies zijn óók ontmoetingsdagen. En daarvoor moeten tijd en ruimte zijn, in een gezellige sfeer.
Zodra het excursieplan is vastgesteld ontvangt u alle bijzonderheden.

Reiskosten-regeling

Zoals gebruikelijk kunnen de reiskosten - op basis van 2e klas trein en eventueel tram/bus - zonodig bij de penningmeester worden gedeclareerd. Wanneer men per auto komt geldt de reiskosten-vergoeding voor de bestuurder van de auto. Niet voor de meerijdende passagiers in de auto. Deze kunnen wel hun persoonlijke kosten voorafgaande en volgend op het "carpoolen" declareren.

Tenslotte:

vragen wij, zonodig, de aandacht voor de accept-giro's voor het lidmaatschap van de VG-ANWB. Deze accept-giro's zijn door de penningmeester in november jl. verzonden.

Gaarne tot ziens, op onze Verenigingsdagen.

Personalia

Nieuwe leden

De volgende leden heten wij van harte welkom; zie onze komende "verenigingsdagen".....
B.A.M. Damer, Het Nardusboer 100, Oldenzaal. R. Dijk, Hoofdstraat 25, Veenwouden. K. Havelaar, Oregano 6, Hoogvliet. C. van Hove, P. Voûtestraat 103, Rijswijk (ZH). Mevr. E.A. Jansen-du Burck, Melis Stokelaan 107, Den Haag. Mevr. R. Janzweert, Leeghwaterstraat 69, Hoofddorp. J.H. Kuper, Henri Dunantlaan 29, Nieuwegein. J. de Kruijff, Heiloostraat 483, Den Haag. P.J.L. Macco, Zwanenvechtlaan 146, Utrecht. Mevr. J. Pronk-Hoogendam, Hella Haassestraat 16, Leiderdorp. J.J.M. te Riele, Aalsburg 2920, Wychen. J.A. van Sörnsen de Koste, Appelgaarde 4, Rozenburg.

Overleden:

Mevr. A.H. Bakhuis, bibliotheek. K.A. van den Burgh, chef-administratie. P.J.J. Goutier, wegenwacht. J. de Jong, wegenwacht. P. Spaans, centraal magazijn. A. in 't Veld, wegenwacht. Mevr. P.E. de Waal, medewerkster watertoerisme.
Velen van ons zullen goede herinneringen aan deze collega's bewaren.

SENIOREN praatpaal
055-5414382
071-3315904
010-4265920
de VG-ANWB luistert

Uit de oude schoenendoos

Op 15 oktober 1956 begint de uitgifte van de Internationale Reis- en Kredietbrief. Hoofddirecteur H.J. van Balen liet de eerste 10.000 IRK's gratis verstrekken; om de behoefte te peilen. Twee jaar later waren al 98.000 brieven uitgegeven met een totaal recht op krediet van 42 miljoen gulden.
De IRK werd een succes. Hij gold alleen voor het thuisbrengen van auto's en motorfietsen die in het buitenland niet konden worden gerepareerd. Al snel kwam ook de bestuurder in beeld, die wegens ziekte of ongeval buiten spel was komen te staan. Vooral de Wegenwacht, in het uniform gelijk een "service-dress" in de rang van kolonel, waaierde uit naar de populaire Europese vakantielanden.

Tot de pioniers van de repatriëringsdienst van de ANWB-Alarmcentrale behoorde Leo Oorschot. Tijdens zijn eerste vlucht naar een gestrande familie moest Leo in een aftands vliegtuig tussen de piloten gaan zitten. Eenmaal in de lucht begon een van de piloten op wat meters te slaan. "Is er wat?", vroeg Leo. "Nee hoor" zei de piloot, "alleen de hoogtemeters doen het niet".
De ANWB-zelf timmerde publicitair nog niet zo aan de weg. De Persdienst activeerde kranten-journalisten en de bladen gaven gepaste voorlichting.
Het was zonder meer "progressief" toen de ANWB-directie besloot tot een eigen ANWB-filmproductie waarvoor de opnamen door geheel Europa werden gemaakt. De première vond plaats in april 1968, waarbij alle ANWB-medewerkers - en ik als filmer/fotograaf - uit handen van de heer J.D. Backer een vloeibare beloning ontvingen.
Harry de Vré

BEDRIEGERTJES VAN ROOZENDAAL

Leeftijd

'De duvel is oud.' 'Je bent net zo oud als je je voelt.' Mevrouw Overkant, *opposite* mijn flat in de gang van ons Verwenhuis, zegt het met overtuiging. Omdat er ook nog Indisch bloed door d'r aderen vloeit, laat ze er een ferm 'ja toch' op volgen. Leeftijd, dat zul je weten, wordt hier dagelijks getart.
Echte *oldtimers* doen daar niet zeurderig over. Ook niet met een slok op. Elke dinsdag- en zondagavond groepen jonge ouderen en doorgegrijsde muizen om de bar in de nok van het huis. Best een plek, waar volgens de zo betreurde Simon Carmiggelt, de melancholie zou kunnen toeslaan. De glaasjes gaan er in gepast tempo en met zichtbare ervaring naar de mond. 'Skol', 'proost', 'lechajim'. Goede wensen op gezondheid en alhet-goede zijn niet van de lucht. Jarigen zingen we zonder aarzeling een 'lang zullen ze leven' toe.
Straks bij de jaarwisseling met champagne, als het net 1996 geworden is, slaan we lacherig van de opstijgende bubbels Jonge Jan op de nog stevige schouders: 'Dit jaar word je negentig man!' Leeftijd? 't Mocht wat. Wij zullen doorgaan. Of, net als het Spoor: Wij gaan ervoor. Voor nog vele jaren. Over onze net weer kleiner geworden toekomst in dit *fin de siècle* reppen we niet. Dat past niet in de borrelpraat. Als het woord *toekomst* onverhoopt valt, wordt het hoor- en zichtbaar afgeklopt. Aan de ongeverfde onderkant van de bar. De tam-tam voor de engeltjes. Bijgeloof, jawel. Maar elke sterveling heeft toch tenminste één beschermengel op zijn levenspad. Wie heeft, met geluk bij een ongeluk of een narrow escape, die persoonlijke behoeder niet eens gevoeld of stilletjes bedankt? Mevrouw Overkant wel. Wil ze best weten. Al heeft ze niet het blindelingse vertrouwen. Ze durft bijvoorbeeld 's avonds de stad niet in. Ze durft niet te pinnen en helemaal geen geld uit de muur te halen. Die engelbewaarder op je schouder kon er wel eens niet zijn. Een straatje om of juist geen tijd. Een *shoulder surfing* van zo'n *gebodybilde macho* bij de giromaat is minder imaginair. Daar waarschuwt ze ook d'r kinderen en kleindochter voor. Die 'kwaje pieren' en dat 'zichtbare pasjesgedoe', ze krijgt er suizende adrenaline en 'de stuipen' van. En weet je wat ze dan zeggen: 'ach mam, je bent oud, doei'. Dat is slikken voor Mevrouw Overkant en haar Stokpaardje: 'Je bent net zo oud als je je voelt.' En het bijbehorende: 'Kinderen houden je jong.'
Het blijkt niet de hoogste wijsheid. Juist kinderen herinneren je er aan dat je oud bent. Maar weten ze veel. Wij hebben toch ook geleerd dat het verstand met de jaren komt. Onlangs hoorde ik weer eens de plaat die Orson Welles kort voor zijn dood opnam: 'I know what it is to be young. But you don't know what it is to be old.' Hij wist het. Maar was ook op leeftijd.

Kruiswoordpuzzel "taille"

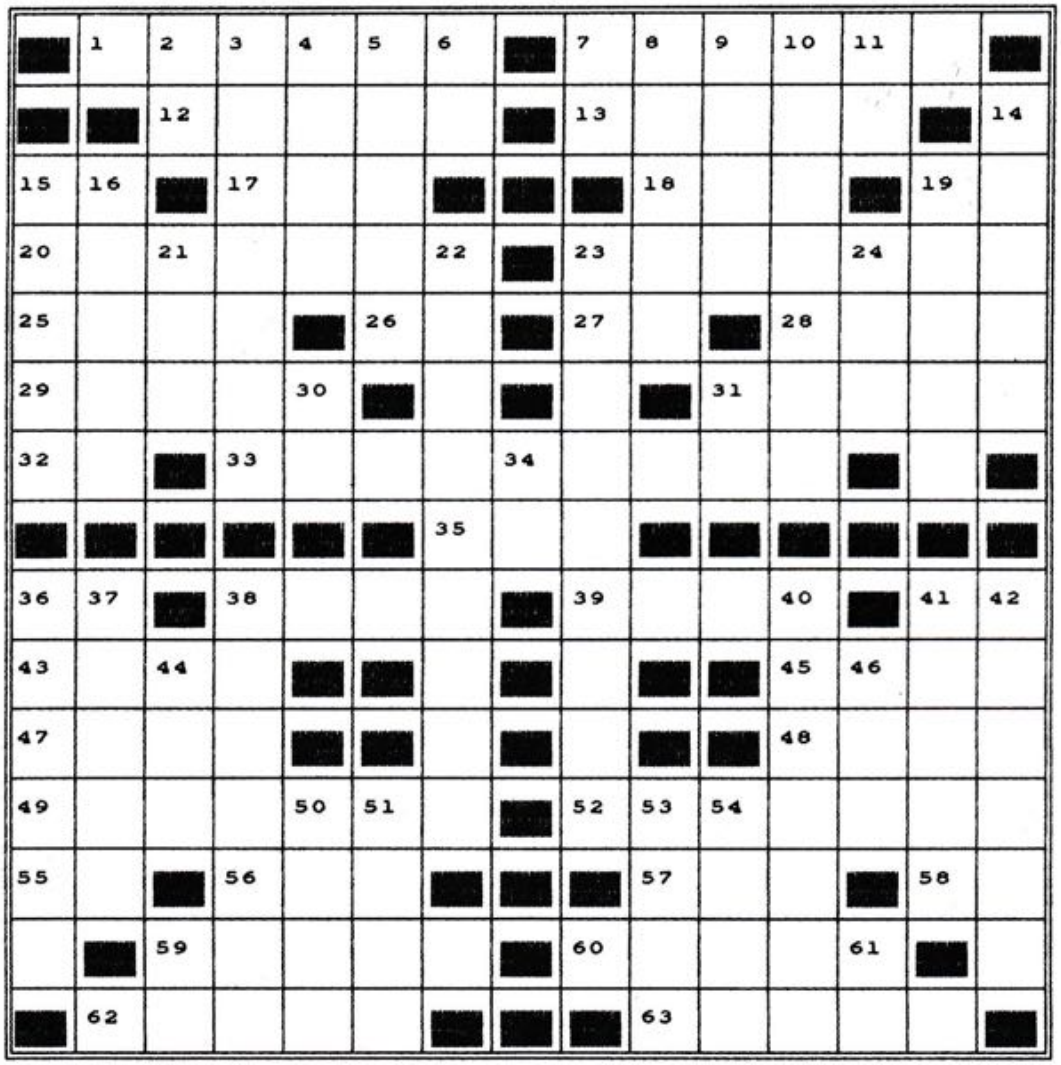

© Copyright TOPP Software 1991.

Horizontaal

1. Voertuig. (6)
7. Brede straat. (6)
12. Natie. (5)
13. Dierentuin. (5)
15. Bordspel. (2)
17. Deel van een boom. (3)
18. Artillerie Opleidingscentrum (afk). (3)
19. Noot. (2)
20. Nederlandse gemeente. (7)
23. Moedig. (7)
25. Held van Shakespeare. (4)
26. Dierengeluid. (2)
27. Adjudant Generaal (afk). (2)
28. Deel van een trap. (4)
29. Bevel. (5)
31. Rijtuig. (5)
32. Spoorwegen (afk). (2)
33. Franse provincie. (9)
35. Deel van een huis. (3)
36. Algemeen beschaafd (afk). (2)
38. Voertuig. (4)
39. Jongensnaam. (4)
41. Ultra violet (afk). (2)
43. Volksnaam voor een vogel. (4)
45. Rivier in Spanje. (4)
47. Lied. (4)
48. Vruchtbare plaats in de woestijn. (4)
49. Opruiming. (7)
52. Combinatiekleding. (7)
55. Hetzelfde (afk). (2)
56. Soort wild. (3)
57. Wier. (3)
58. Persoonlijk voornaamwoord. (2)
59. Niet alleen. (5)
60. Inlandse markt. (5)
62. Jaargetijde. (5)
63. Strafwerktuig. (5)

Verticaal

2. Verbrandingsrest. (2)
3. Nederlandse gemeente. (7)
4. Weg met bomen. (4)
5. Dienaar. (5)
6. Verdieping (afk). (2)
7. Aanduiding op hofauto's. (2)
8. Probleem. (5)
9. Stad in Engeland. (4)
10. Jong familielid. (7)
11. Amerika (afk). (2)
14. Kerkelijke gebruiken. (5)
15. Boordsel. (5)
16. Kelners. (5)
19. Stemming. (5)
21. Tobbe. (3)
22. Verbonden. (9)
23. Romantisch schijnsel. (9)
24. Oppervlaktemaat. (3)
30. Ambtshalve (afk). (2)
31. Noot. (2)
34. Rivier in Brabant. (2)
36. Aziatisch land. (6)
37. Hoofddeksel. (5)
38. Letterkeer. (7)
40. Vluchtig chemisch element. (7)
41. Nederlandse gemeente. (5)
42. Lichaamsdelen. (6)
44. Houding. (3)
46. Zangstem. (3)
50. Insect. (4)
51. Omlaag. (4)
53. Unster. (4)
54. Meisjesnaam. (4)
59. Met de meeste hoogachting (afk). (2)
61. Noot. (2)

Oplossingen vóór 1 februari a.s. naar mevrouw G.N. Borsje, Norenburg 237, 2591 AM Den Haag. De winnaar ontvangt een cadeau-bon.

Oplossing cryptogram: raadpensionaris, sept. '95

Horizontaal

1. zijpas. 3. benjamin. 9. ikatdoek. 11. bestelbon. 12. eilandbevolking. 13. paardevijg. 14. tikmeel. 15. kennisvergaring. 18. bolero. 20. pandhuishouders. 24. barkas. 25. tartaartjes. 26. raadpensionaris.

Verticaal

1. zomeradonis. 2. staalboek. 3. balieverkoopster. 4. jan van gent. 5. nippertje. 6. beginklinker. 7. bergpad. 8. stofvrij. 10. dekkleur. 16 vizieren. 17. kerk. 18. bob. 19. mussen. 21. norma. 22. enter. 23. spits.

Er was 1 goede oplossing. Winnares werd Mevr. Th.M. Bruurmijn-Verhoeven, te Vlijmen. Proficiat, de cadeaubon komt er aan.